

Θέτομεν τὸ ἐξῆς ζήτημα ἀναμένοντες διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀπαντήσεις :

ZHTMA

*Όταν ή σύζυγος γίνεται άμαξηλάτης, τί γίνεται ό άμαξηλάτης ;

Ἰδοὺ ἡ ἰδική μας :

Γίνεται σύζυγος.

ΕΝ ΤΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΕΙ.

(Ἄπ' ἐδῶ κι' ἀπ' ἐκεῖ)

Ἡ μεγάλη ἀξία τῶν ἔργων τῆς γλυπτικῆς ἀνεγνωρίσθη τόσον πολὺ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐκθέσεως, ὥστε ἐξετέθησαν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ ἡ θεὰ των προσφέρεται δωρεάν.

Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὰ ῥάκη, τὰ κόκκαλα καὶ ἡ κόπρος
ἐγίναν ἀντικείμενα ἐμπορίου λίαν κερδοσκοπικοῦ, φαντα-
σθῆτε ποῖαν σημασίαν ἔχει αὐτὸ τὸ δωρεάν.

Ἐνδὲ ἔργου τοῦ Βιτσάρη οἱ πόδες δὲν λάμπουν ἐκ καθα-
ριότητος.

— Εἶναι τῆς φυσιοκρατικῆς σχολῆς, παρατηρεῖ εἰς, διότι τὰ πόδια εἶναι βρώμικα.

Ἐπαρχιώτης βλέπει τὰς ὁμογενεῖς ταινιωμένας περὶ τὸν βραχίονα μὲ τὰ σήματα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ συλλογι-

2002

— Δῖμα θὰ τῆς ἔχουν πάρει.

Εἰς τὸν Μάρκαν τοῦ Πανταζῆ παρατηρήσαμεν ἕν ὄρθον γώνιον τεμάχιον οὐρανοῦ, χρώματος κυανοῦ κομικωτάτου ἐνῷ εἰς τὰς περισκελίδας τοῦ μάγκα δὲν ἐβούητε τότε βαθιὰ εἰς τὸ κυανοῦν ὁ καλλιτέχνης !

Πολύ φοβούμεθα ὅτι πέρασε τὸν οὐρανὸν εἰς τὰ σκέλη
τοῦ Μάγκκα καὶ τὰ πανταλόνια τοῦ Μάγκκα εἰς τὰ σκέλη
τοῦ οὐρανοῦ.

Ὁ Δεμπέσης εἶναι ἐφευρετὴς νέων χρωμάτων. Ἡ Πρὸς
του εἶναι ζωγραφισμένη—ὅχι, εἶναι πολὺ χονδρὴ ἢ λέξις—
περιχυμένη μὲ αὐτὸ κτυπητὸ ἢ καὶ μὲ σάλτσιν πέρδικας.

Ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ Φιλήματος τοῦ κ. Λύτρα ἐνθυμήθημεν
εὐφυᾶ δημοτικὴν φράσιν λεγομένην ὅταν δύο καθ' ὁδὸν πε-
λαιοῦνται.

Εἰς τὴν Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν, πρό τινος ἔργου γλυπτικῆς, ἀρκετὰ ἀκόμψου.

— Πῶς ὀνομάζεται;

— Πεπτωκὼς ἄγγελος.

— Νὰ ἦτανε μὲ τὰ σωστά του πεπτωκὸς καὶ τσακισμένος μάλιστα!

σει ἡ μεμβράνα κατὰ 1". Ἀντὶ τῆς χειρὸς θέσωμεν χά-
ρτην, ἐν φύλλον μεταλλικόν, ἡ ἐγκεντρὶς λοιπὸν παλλο-
μένη θέλει τὸ διατρυπήσει, καὶ σχηματίσει ἐπ' αὐτοῦ τό-
σας ὅπας εἰς 1", ὅσους παλμοὺς θέλει ἐκτελέσει ἡ μεμ-
βράνα εἰς 1", ταῦτα γίνονται συγχρόνως, ἐν ᾧ ὁ ἄνθρω-
πος ὀμιλεῖ ἐν τῇ χώνῃ. Ἐνόησας ;

Κ. Ἐντελέστατα· δηλαδή ὅταν ὁμιλῇ ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ χώνῃ, θέτει εἰς παλμικὴν κίνησιν ὠρισμένην τὸν ἀέρα· ἀκούομεν λοιπὸν ἡμεῖς αὐτὸν ὁμιλοῦντα, συγχρόνως ὅμως γίνεται καὶ ἄλλο τι, ἡ αὐτὴ παλμικὴ κίνησις τοῦ ἀέρος θέτει εἰς παλμικὴν κίνησιν τὴν μεμβράνην μὲ τὴν ἐγκεν-
τρίδα της καὶ τότε αὕτη ποιεῖ εἰς τὸ μεταλλικὸν φύλλον ὠρισμένας ὁπὰς, τὰς προερχομένας ἐκ τῆς ὠρισμένης φω-
νῆς. Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ὁμιλῶν φωνῇ ἤχον ὀξύν, ἥτοι ὑψηλὸν καὶ οὐχὶ βαρὺν, τί γίνεται;

Γ. Τότε ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ μεμβράνη ἐκτελοῦσι περισσοτέρους παλμούς καὶ ἡ ἐγκεντρὶς ἀνοίγει ὅπως περισσοτέρας εἰς τὸ μεταλλικὸν φύλλον συγχρόνως, ὥστε δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀκουσθῇ φωνὴ ὠρισμένη χωρὶς συγχρόνως νὰ μὴ γείνωσι ὅπου ὠρισμένα εἰς τὸ μεταλλικὸν φύλλον ὑπὸ τῆς ἐγκεντρίδος. Οὕτε εἶναι δυνατόν ἡ ἐγκεντρὶς νὰ ἐκτελέσῃ παλμόν χωρὶς νὰ ἀνοίξῃ ὅπῃν εἰς τὸ φύλλον, καὶ ἀντιπρόσως, ἂν ποτε εἰσέλθῃ εἰς ὅπῃν ἡ ἐγκεντρὶς ἐκτελέσῃ παλμόν, ὅρ περ

ἔπειτα ἡ μεμβράνα καὶ ὁ ἀὴρ συγχρόνως ἐκτελέσουσι
ποίει τοῦτο, τὸ ἀντίστροφον δηλαδή, δύναται;

Κ. Μὲ ἐρωτᾷς σὺ τόδε· ἀφ' οὗ ὁμιλήσῃ ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ χώνῃ καὶ ἐκβάλῃ φωνὰς ὠρισμένας, ὅποτε ὠρισμένους παλμοὺς ἐκτελοῦσι συγχρόνως ἢ τε μεμβράνα καὶ ἐγκεντρί, καὶ ὠρισμένας ὅπας ἀνοίγει αὕτη εἰς τὸ μεταλλικὸν φύλλον, νὰ κατορθώσω ἐγὼ τὸ ἀντίστροφον κατὰ τὴν τάξιν, δηλαδή πρῶτον μὲν νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἐγκεντρί, καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς εἰρημένους παλμοὺς, ἔπειτα δὲ νὰ τοὺς παραλάβῃ ὁ ἀήρ.

Γ. Ναί, τοῦτο, ζήτῳ.

Κ. Καὶ τί ἐκ τούτου θέλει προκύψει; δὲν ἔγνοῶ.

Γ. Βισδύουσα πρώτη ἡ ἐγκεντρὶς εἰς τὰς αὐτὰς ὁρὰς διαδοχικῶς, ἐκτελεῖ τοὺς αὐτοὺς παλμοὺς αὐτῇ καὶ ἡ μετὰ τὴν βράνα τῆς, ἐπομένως καὶ ὁ ἀήρ ὁ ἐν τῇ χώνῃ καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς ὑπάρχων μέχρι τοῦ ὥτος ἡμῶν· ὁ ἀήρ, κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, λαμβάνει τὴν αὐτὴν παλμικὴν κίνησιν· πῶς θέλει λοιπὸν νὰ μὴ γείνη πρόξενος τοῦ αὐτοῦ ἤχου; Ἴδου ὅτι ἐνόησας τὸν λόγον.

Κ. Ὁχι, δὲν τὸν ἐνόησα.

Γ. Δὲν ἐνόησας ὅτι χωρὶς νὰ φωνήσῃ ἐκ δευτέρου ἄνθρωπος, ἀλλὰ μόνον διότι λαμβάνει ὁ ἀὴρ τοὺς παλμούς τοῦ ἐγκεντρίδου, οἵτινες εἰσὶν οἱ αὐτοὶ μὲ ἐκείνους, οὓς ἔλαβον